

Ole Vagn Christensen (S):

Ved andenbehandlingen af dette lovforslag bemærkede jeg, at der i betænkningen udtryktes dyb mistro fra mange partier til konsekvenserne af en vedtagelse, og derfor bad vi om fornyet udvalgsbehandling efter andenbehandlingen.

Socialdemokratiet har lige fra starten advaret imod nogle for os at se uheldige konsekvenser af en gennemførelse af forslaget på nuværende tidspunkt. Vi har nu haft ministeren i samråd og fået uddybet nogle forhold vedrørende lovforslaget. Det fremgår heraf, at såvel Landsarbejdsmarkedsnævnet som de lokale arbejdsmarkedsnævn skal have og vil få betydelig indflydelse på udformningen og tilrettelæggelsen af arbejdsmarkedspolitikken, herunder i hvilket omfang der skal ske en regionalisering.

Vi nærrede også skepsis over for konsekvensen af regionschefens nye kompetence og hensigterne med denne. Vi har forstået af ministerens tilkendegivelser, at med gennemførelsen af lovforslaget om ændring af beskæftigelsesmuligheder for unge er det ikke hensigten at give regionscheferne mulighed for at gennemføre centraliseringer i regionen imod det lokale arbejdsmarkedsnævns ønske.

Denne tilkendegivelse og fortolkning lægger vi megen vægt på, og medmindre ministeren her finder grundlag for at tage afstand fra denne opfattelse, er vi tilfredse, og jeg kan på denne baggrund meddele, at Socialdemokratiet vil stemme for lovforslagets endelige vedtagelse.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Vi står nu ved tredjebehandlingen af et forslag, som omhandler regionalisering af arbejdsformidlingssystemet.

SF gjorde ved hr. Carsten Andersen som ordfører ved førstebehandlingen klart opmærksom på, at SF meget gerne så en yderligere decentralisering af AF-systemet.

I Folketingets arbejdsmarkedsudvalg har Socialistisk Folkeparti afventet en stillingtagen til Kommunernes Landsforenings og Amtsrådsforeningens forslag til ændring af lovforslaget, som gik ud på at omstrukturere arbejdsmarkedsnævnene med henblik på at sikre, at lokalområdets uddannelsesinstitutioner blev hørt, og at kommunernes bestræbel-

ser for at få unge bistandsmodtagere i arbejde fik bedre muligheder.

Som sagt ved andenbehandlingen var SF ikke enig i alle de ændringsforslag, der forelå, men vi så positivt på nogle af dem.

Arbejdet med den rejste problematik kom egentlig aldrig rigtig i gang, især fordi Dansk Arbejdsgiverforening og LO i skøn samdrægtighed afviste alle ændringer, samtidig med at de ønskede større kompetence lagt ud til de nuværende arbejdsmarkedsnævn.

Dette har de nu fået via en anden lov, nemlig L 153, som er vedtaget. SF mente, at L 153 og L 152, som vi her behandler, burde have været set i en tættere sammenhæng, og er uforstående over for det faktum, at partier, som plejer at smykke sig med at være det nære samfunds fortalere, i denne sag faktisk har støttet det modsatte.

Nuvel, her ligger sagen så lige nu, og SF ønsker selvfølgelig ikke at stemme imod en regionalisering, når vi ønsker decentralisering. Det er klart et skridt på vejen.

Bl.a. på baggrund af det her sagte forstår SF slet ikke den del af Socialdemokratiets betænkningssbidrag, hvori Socialdemokratiet klart lægger skylden for egen uformåenhed på Socialistisk Folkeparti.

Ærlig talt, det er lidt overgearret og må være skrevet i en ophidset stund, som nok burde være kommet en større sag til gavn.

Socialdemokratiet indstiller jo ligesom SF lovforslaget her til vedtagelse, men mener, at Socialistisk Folkeparti har lavet et forlig med arbejdsministeren om sagen og derved blokeret for, at man har kunnet komme videre til et eller andet i hvert fald for mig ukendt.

Jeg vil godt sige, at der ikke er tale om noget forlig, der er tale om, at vi har fået afklaret et spørgsmål vedrørende den københavnske arbejdsformidling, og på baggrund af det og på baggrund af sagens videre forløb havde vi ikke noget ønske om at modsætte os dette lovforslag, og derfor sagde vi, at vi ville stemme for det. Det er det, der er sket, og vi har under hele behandlingen af dette forslag tonet rent flag.

Vi havde, som jeg allerede har sagt, gerne set en meget grundigere drøftelse, ikke alene om arbejdsmarkedsnævnens funktion i dag, og hvad der skulle til, for at man kunne lægge mere kompetence derud, men også om, hvordan man kunne forbedre uddannelsesinstitutionernes indvirkning på det, samt om